

[Justitsministeren]

dingeloven, som støttes af et bredt flertal her i Tinget, og det synes jeg er meget positivt. Udlændingelovgivningens regler berører jo mange mennesker, også mennesker i en vanskelig situation, og derfor er det vigtigt, at grundlæggende ændringer i dette regelsæt så vidt muligt gennemføres med bred tilslutning, og det er som allerede nævnt tilfældet her.

Også for udlændingemyndighederne er det vigtigt, at der er politisk forståelse for udlændingelovens regler. Det er jo vore myndigheders til tider lidt utaknemlige og vanskelige pligt at administrere disse regler, også i de konkrete tilfælde, hvor udlændinge søger adgang til landet eller søger at forblive her i landet, uden at der er noget grundlag for det. Ved disse svære afgørelser er det af stor vigtighed, at myndighederne ved, at man fra politisk side bakker disse afgørelser op, også i de tilfælde, hvor der kan peges på konkrete forhold, som kan være vanskelige at tage stilling til.

Lovforslaget indebærer en række ændringer af udlændingelovens regler, som har bred politisk opbakning. Derved er der skabt stabilitet, og det synes jeg der er grund til at understrege, så meget desto mere som udlændingeloven jo har været genstand for en omfattende offentlig debat igennem de seneste år. Jeg synes også, der er grund til at påpege, at vi ikke hermed regner med at have gjort op med behovet for ændringer af udlændingeloven for tid og evighed. Vi lever jo i disse år i en verden, som er præget af omskiftelser, og disse omskiftelser resulterer i høj grad i store befolkningsbevægelser mellem verdens lande og får dermed også indflydelse på udformningen af de regler, der skal regulere udlændinges adgang her til landet.

For så vidt angår asylsagsbehandlingen vil jeg, som det også er nævnt i Retsudvalgets betænkning, nedsætte et udvalg, der skal fremkomme med yderligere forslag til initiativer på området. Det vil vi vende tilbage til i takt med, at udvalget afslutter sit arbejde enten med færdige indstillinger eller med delindstillinger, som man kan forholde sig til.

Med hensyn til identifikationen af udlændinge er det jo fastslået i betænkningen, at resultatet af forhandlingerne om et eventuelt udvidet europæisk samarbejde på dette område skal forelægges Folketinget, og det vil jeg naturligvis respektere og leve op til i takt med, at behovet måtte melde sig.

Når lovforslaget vedtages, er det altså ikke et udtryk for en slutsten i arbejdet på udlændingelovens område, men et vigtigt skridt, som har kunnet foregå i fordragelighedens og samarbejdets ånd. Og jeg vil lægge op til, at det kan fortsætte på samme måde, når udvalget har afsluttet sit arbejde.

Jeg skal knytte nogle enkelte bemærkninger til betænkningssidragene fra Socialistisk Folkeparti og Fremskridtspartiet, og jeg vil starte med at sige et par enkelte ord om et vigtigt spørgsmål, der er kommet frem i debatten, efter at forliget om udlændingeloven blev indgået, nemlig spørgsmålet om respekten for bestemmelserne i Menneskerettighedskonventionen, vore forpligtelser over for menneskerettighederne. Jeg vil generelt henvise til det, der er anført i bemærkningerne til lovforslagets punkt 6, og til besvarelsen af spørgsmål 10 fra Folketingets Retsudvalg.

Som det fremgår heraf – og det synes jeg er vigtigt – er det jo ikke så meget reglerne på et bestemt område som reglernes administration i de konkrete tilfælde, der kan give anledning til krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Det er min opfattelse, at de foreslåede regler ikke kan antages at stride mod Menneskerettighedskonventionens bestemmelser; reglerne er netop søgt udformet således, at der navnlig med hensyn til flygtninge på en række punkter er gjort sådanne undtagelser, at vi i den praktiske administration kan opfylde de forpligtelser, som Danmark har påtaget sig i forbindelse med tiltrædelsen af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Jeg kan her som et eksempel nævne, at konventionens artikel 8 beskæftiger sig med respekten for familielivet, og her mener jeg ikke man kan sige, at reglerne indebærer en generel forpligtelse for en stat til at respektere et ægtepars valg af fælles bopæl i netop det pågældende land og acceptere ægtefællernes etablering i landet, selv om de ikke har statsborgerskab.

Det har også været fremhævet i debatten, at en skærpelse af praksis vedrørende genoptagelse af asylsager kan være i strid med Menneskerettighedskonventionens artikel 3. Her synes jeg der er grund til at fremhæve, at vi f.eks. taler om tilfælde, hvor såvel Direktoratet for Udlændinge som Flygtningenævnet efter en nøje undersøgelse og vurdering af sagen har